

РЕШЕНИЕ № 139

гр.Перник, 18.08.2010г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и втори юли две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 242/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от на Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.11, ал.4 от Правилника за прилагане на закона за собствеността и ползването на земеделските земи.

Образувано е по жалба на **В.М.С. *****, срещу протокол №ПП 26-2/29.03.2010 г., с който е прекратено производството по преписка вх.№09/ТР 5830/2/ от 26.10.2010 г. , относно искане за приемане на помощен план по чл.13 от ППЗСПЗЗ.

В жалбата се твърди, че решението за прекратяване е неправилно и незаконосъобразно. В протокола не са изложени мотиви относно това защо се налага прекратяването, както и налице ли е идентичност между имота предмет на помощния план и този, който е описан в АОС № 1851/22.06.2000 г.

Иска се отмяна на решението, претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът в производството - Кметът на община Перник, оспорва жалбата. Поддържа твърдение, че правилно е прекратено производството по искането на В.М.С., тъй като се касае за имот, актуван като общинска собственост.

Заинтересованата страна - С.М. Лозанова иска от съда да се провери законосъобразността на издаденото решение, като съда се произнесе с оглед приложимото право.

Заинтересованите страни - М.М.Х., Р.М.С., К.Т.П., В.А.П. и С.Д.С. редовно уведомени за съдебното заседание не се явяват и не изразяват становище по жалбата.

Административен съд Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което има правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Производството пред административния орган е започнало по искане вх.№09/ТР-5830/2/ от 26.10.2009 г. на В.М.С. за приемане на помощен план по чл.13а от ППЗСПЗЗ. Макар и да не е посочено изрично в искането, помощния план е изготвен във връзка с необходимостта от снабдяване с удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и 6 от ППЗСПЗЗ.

За да удовлетвори искането на жалбоподателката общината следва да проведе процедура по чл. 11, ал.4 от ППЗСПЗЗ, с която да бъде определена застроена площ на имота.

Помощният план е приет на заседание на комисията по чл.13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ, съгласно решение по протокол №ПП 55-4/07.12.2009 г. Приетият помощен план е обявен на заинтересованите лица.

На второ заседание на комисията по чл. 1 За, ал.5 от ППЗСПЗЗ отново е разгледана преписката и е прието решение за прекратяване. Мотивите на административния орган са изложени лаконично по следния начин: „ Прекратява производството по преписка с вх.№ 09/ТР-5830/2/ от 26.10.2009 г. на В.М.С. на основание §16 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, обн. В ДВ бр.17/2009 г. -наличие на акт № 1851 /22.06.2000 г. за общинска публична собственост".

С писмо изх.№ ТР-5830/3/ от 07.04.2010 г. жалбоподателката е уведомена за решението на комисията. В писмото е възпроизведено съдържанието на протокола на комисията и е подписано от кмета на общината и началник отдел „Градоустройство".

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намери следното:

Производството по реда на чл. 11, ал. 4 ППЗСПЗЗ е междинно производство, развиващо се преди произнасянето на общинската служба по земеделие и гори по искането за възстановяване правото на собственост върху съответните бивши земеделски земи. Предвидени са две хипотези в чл.11, ал.1 от ППЗСПЗЗ, за възстановяване с оглед обстоятелството дали имотът е отразен на стари кадастрални планове или не. Когато по предишни планове имотът не е нанасян се изготвя помощен план по чл. 1 За от ППЗСПЗЗ.

В конкретния случай общинската администрация е приела разглеждането на помощен план, но не е довършила процедурата по предвидения в закона ред и се е произнесла с решение, което е незаконосъобразно.

Започналата административна процедура пред Община Перник е по реда на чл. 11 от ППЗСПЗЗ. В хода на тази процедура помощният орган комисията по чл.33а, ал.5 от ППЗСПЗЗ, разглежда постъпилия помощен план и определя въз основа на него застроените площи от имота, който подлежи на евентуално възстановяване. Решението на комисията се предоставя на кмета на общината и той въз основа на него следва да издаде заповед по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Влязлата в сила заповед на кмета на общината е основание за заинтересованите лица да се снабдят с удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и 6 от ППЗСПЗЗ и да поискат възстановяване на земеделските си имоти от компетентния за това орган - Общинска служба „Земеделие".

Когато един административен орган издаде акт, спадащ към функциите на друг, то акта е издаден извън неговата компетентност. Липсата на компетентност е съществен порок, който е достатъчно основание актът да бъде обявен за нищожен. Изложеното до тук налага извода,че при произнасянето си комисията по чл.1 За, ал.5 от ППЗСПЗЗ е действала извън рамките на своята компетентност и при грубо нарушение на закона. Не е спазена нито предвидената в закона процедура, нито материално правните разпоредби относно правомощията на комисията, която в това производство има функциите на помощен орган. Решаващият състав приема, че въпреки констатираната липса на компетентност на комисията не следва да се прогласява нищожност на протоколно решение №ПП26-2 от 29.03.2010 г., тъй като Кмета на Община Перник индиректно е приел това решение, като е подписал уведомителното писмо до жалбоподателката и се е съгласил с констатациите на помощния орган. Въпреки това решение № ПП26-2 от 29.03.2010 г. страда от пороци, които водят до неговата незаконосъобразност и налагат да бъде отменено.

В процедурата предвидена в ЗСПЗЗ и правилника за прилагането му не е налице възможност за прекратяване на производството по издаване на удостоверение и скица по чл.13, ал.5 и 6 от ППЗСПЗЗ. В АПК, който урежда общите правила за издаване на административни актове, изчерпателно са посочени хипотезите, в които започнало административно производство може да бъде прекратено. Според чл.56 от АПК, административният орган прекратява производството по искане на страните, по чиято инициатива е започнало, когато в закон е предвидена такава възможност и в случаите на чл.30, ал. 1 и 2 от АПК. Нито една от предвидените хипотези в правната норма не е приложима към установените пред органа факти и обстоятелства по преписката.

Административният орган си е позволил да прекрати производството по преписка вх.№ 09АГР 5830/2/ от 26.10.2009 г., без да посочи правната норма, която му дава основание да го направи и без да провери има ли такова правомощие.

Освен това при прекратяването не са изложени мотиви, от които да може да се направи извод кое налага приемането на решението и кой е приложимия закон в случая. Изписването с думи на заглавията на нормативните актове не може да замести липсата на каквито и да било мотиви, които да обосноват приетото решение № ПП 26-2 от 29.03.2010 г.

Формалното посочване на този акта за публична общинска собственост не е достатъчно, за да мотивира действията на комисията, тъй като не е ясно дали е относим към имота на жалбоподателя и каква е връзката му с искането за издаване на удостоверение по чл.13, ал.5 и 6 от ППЗСПЗЗ на В.М.С..

Липсата на каквито и да било мотиви в административната преписка и в атакуваното решение, пречат контрола, относно законосъобразността на акта осъществяван от съда. Проверката относно правилното прилагане на правната норма към констатираното фактическо положение не може да бъде осъществена, тъй като в приложената преписка се съдържат само констатации на административния орган и помощните комисии, за които не е ясно как са формирани.

Липсата на фактически основания, от друга страна, е и нарушение на изискванията по чл.59, ал.2, т.4 от АПК, с който са установени необходимите реквизити на административните актове. Когато в административния акт са посочени фактите и обстоятелствата, които са послужили за издаването му, дори да не е записано правното основание съдът може да определи какво е то, но когато липсва описание на фактите дори да е налице позоваване на конкретна правна норма това не е достатъчно. Съдът във втория случай не може да прецени към каква фактическа обстановка е приложена тази норма и правилно ли е направено това. Ето защо винаги когато е налице такъв порок на акта, той следва да бъде отменен.

След като не се спори, че имотът е заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ и е започнала процедура по изготвяне на помощен план и издаване на удостоверение, кметът на общината е следвало задължително да проведе производство по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. Административните органи на общината са длъжни да издават всички документи, заявени от гражданите, когато те имат правен интерес и същите документи, както в конкретния случай, са от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения - чл.21, ал.3 от АПК. В тези документи следва да се отразяват всички релевантни данни, но не следва да бъдат постановявани незаконосъобразни актове, които да пречат издаването им.

Нарушение представлява и неспазването на основно задължение на административния орган преди да се произнесе администрацията е длъжна, според чл.35 от АПК, да изясни всички факти и обстоятелства, които са от значение за случая и да обсъди всички обяснения и възражения. Това в преписката не само не е направено, няма посочване на релевантните факти и обстоятелства, не е налице дори тяхното изброяване, а заявителя по преписката е уведомен едва за прекратителното решение на комисията. Преди това са започнали действия по административната процедура - искането е разгледано, изготвен е помощен план, който е съобщен на заинтересованите лица и след като е бил приет без никакви мотиви и обяснения преписката е прекратена.

От изложеното по-горе се налага изводът, че обжалваният административен акт е приет при съществено нарушение на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон, което е основание за неговата отмяна. Съгласно чл.173, ал.2 от АПК, преписката следва да се изпрати на административния орган за ново произнасяне, съгласно указанията в мотивите на настоящото решение.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в тежест на ответника по жалбата са направените от жалбоподателя разноски в производството в размер на 500 лв., изплатено възнаграждение за адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение, прието по протокол №ПП 26-2/29.03.2010 г. на комисия по чл.13а, ал.5 от ППЗСПЗЗ, с който е прекратено производството по преписка вх.№ 09/ГР-5830/2/ от 26.10.2009 г.

ВРЪЩА преписката по искане вх. № 09/ГР-5830/2/ от 26.10.2009 г. от В.М.С. на административния орган за ново произнасяне , съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на **В.М.С. *****, сумата от 500 лв., представял в аща разноси в производството.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/